

A versenyre bocsátott erdősítések az 1927. évben fognak a helyszínén felülvizsgáltatni. A jutalmak odaítélésénél az erdősítések sikere és közgazdasági jelentősége, az alkalmazott fafaj megfelelő volta, az erdősítésnél felmerült nehézségek és az erdősítésre fordított költségek fognak irányadóul szolgálni.

A pályázati kérvényben az erdősítés helyét (község, dülő, helyrajzi szám), kiterjedését, a beerdősített talaj minőségét, az erdősítésre használt fafajokat s azok elegyarányát, az erdősítésre fordított munka- és anyagköltségeket és végül a beerdősített területet környező területrészek minőségét és művelési módját pontosan meg kell jelölni és a kérvényt 1926. évi dec. hó 15-éig kell az erdősítés helyére illetékes m. kir. erdőigazgatóságnál benyújtani.

Budapest, 1926. évi március havában.

M. kir. földművelésügyi minisztérium.

K Ü L Ö N F É L É K

Halálozás. Kisborosnyói *Tompa* Kálmán ny. m. kir. főerdőtanácsos, földbirtokos, az OEE rendes tagja életének 58. évében 1926 március hó 13-án hosszas betegség után Budapesten elhunyt.

A megboldogult hült tetemét ősi családi fészkébe, a Háromszék vármegyei Kisborosnyó községbe szállították s ott helyezték örök nyugalomra.

Vadas Gyula ny. m. kir. erdőtanácsos, az OEE alapító tagja, 1926 március hó 20-án 78 éves korában Aradon elhunyt.

Paráci *Bécsy* Dezső ny. m. kir. főerdőtanácsos, az OEE alapító tagja, életének 63. évében 1926 április 3-án hosszas szenvedés után Budapesten elhunyt.

A megboldogultat a kerepesi úti temetőben helyezték örök nyugalomra.

Béke hamvaikra.

Álló fák egyszerű becslési módjai. Az alábbiakban több egyszerű becslési módot ajánlok a t. szaktársaim figyelmébe, melyek segélyével megközelítőleg ugyan, de igen könnyen és gyorsan állapíthatjuk meg az 50 évnél idősebb erdő egyes fáinak 7 cm.-nél vastagabb fatömegét.

Ha az 50 évnél idősebb álló fa 7 cm.-nél vastagabb fatöme-

gét V -vel, mellmagassági átmérőjét d -vel s a fa magasságát l -lel jelöljük, akkor azok segélyével az egyszerű becslési módok képleteit kifejezhetjük.

I. mód:

$$V_I = 10 d^3 *$$

Ez a képlet csak az esetben ad kellő eredményt, ha a fa magassága 25 méter, vagy azt megközelíti.

II. mód:

Arra az esetre, ha a magasság nem 25 méter, vagy azt meg sem közelíti, az alábbi képlet alkalmazandó:

$$V_{II} = 0.4 d^3 l$$

III. mód képlete:

$$V_{III} = \frac{d^2 \frac{\pi}{4} l}{2}$$

Ez utóbbi képletet a hengertábla alkalmazásával használjuk, mely esetben az átmérő és hosszúság alapján a táblából kiolvasott adatnak fele a keresett köbtartalom.

IV. mód képlete:

$$V_{IV} = \frac{(0.7 d)^2 \frac{\pi}{4} l}{4}$$

Ez a mód szintén hengertábla használatával kapcsolatos. Utóbbi képlet azt fejezi ki, hogy a mellmagassági átmérő hét-tized részének mint középátmérőnek és a magasságnak ismerete után a köbtartalom a hengertáblából egyenesen kiolvasható.

V. mód:

A sudarlós vagy hirtelen hegyesedő fáknál (a nyirnél, ritkább esetben más fánemeknél is) a képlet:

$$V_V = \frac{d^3 l}{3}$$

* Lásd *Denzin* képletét.

Az egyes módok indokolása:

50 éven felüli erdeink fáinak 7 cm.-nél vastagabb fatömegére vonatkozó alakszám egy tizedessel kifejezve általán 0.5, kivételes esetekben 0.4.*

Ezen alakszámokkal tehát az 50 évnél idősebb erdők egyes álló fáinak 7 cm.-nél vastagabb részére a *megközelítő köbtartalom* következő képletek által fejezhető ki:

$$V_a = 0.5 d^2 \frac{\pi}{4} l$$

$$V_b = 0.4 d^2 \frac{\pi}{4} l$$

az első az I., II., III. és IV. módnak, míg a második az V. módnak alapja, azért ezeket *a)* és *b)* *alapképleteknek* nevezzük.

Az I., II. és V. sz. képletek akként jöttek létre, hogy az alakszámok $\frac{\pi}{4}$ megközelítő számbeli értékével össze lettek vonva, ekként lett: az *a)* *alapképletből*

$$V_{II} = 0.4 d^2 l$$

mely az esetben, ha $l=25$, következőleg alakul:

$$V_I = 10 d^2$$

a *b)* *alapképlet* pedig a 0.4 és $\frac{\pi}{4}$ szorzatából eredt 0.32 szám könnyebb kezelhetőség kedvéért törtszám alakjában iratott s így alakult ki az V. képlet:

$$V_V = \frac{d^2 l}{3}$$

A $V_{I,II}$ akként jó létre az *a)* *alapképletből*, ha 0.5 helyett $\frac{1}{2}$ írunk, mikor is

$$V_{III} = \frac{d \frac{\pi}{4} l}{2}$$

Ily alakban előnyösebb, mert könnyebb valamely számot fejben megfelelni, mint 0.5-del megszorozni.

* Lásd az alakszámokat *Bund Károly*: „Táblák álló fák és faállományok fatömegeinek meghatározására“ (*Grundner F. Dr. és Schwappach A. Dr. táblái*) 124. lapon és lásd Prof. Dr. *Schwappach*: „Ertrags-tafeln der wichtigeren Holzarten in tabellarischer und graphischer Form“ Neudam, 1912.

A IV. mód képlete is az $a)$ alapból származik akként, hogy a 0.5 a d -vel van kapcsolatba hozva, ugyanis

$$0.5 d^2 = (\sqrt{0.5} d)^2 = (0.7 d)^2$$

lesz tehát

$$V_{IV} = (0.7 d)^2 \frac{\pi}{4} l$$

A képletek méltatása:

Az I., II. és V. módok képletei akként vannak megalkotva, hogy tábla nélkül minél könnyebb legyen a számítás, míg a III. és IV. mód arra az esetre készült, amikor hengertábla kéznél van. Utóbbi esetekben a megállapítás gyors, annyira, hogy a más (I., II. és V.) módszerek e tekintetben jóval alább állanak.

A III. mód a IV. felett áll, mert bár igaz, hogy a IV. módnál a $0.7 d$ szorzat fejben könnyen kiszámítható, mégis könnyebb a III. mód szerint a tabellában kikeresett számot felezni.

Az I. mód a gyakorlatban eléggé elterjedt alkalmazásánál a fa magasságára figyelemmel nincsenek, ami a pontosságot befolyásolja.

A II. mód gyakorlatba vétele azért is szükséges, hogy a becslőnek kezénél legyen az esetre, ha már az I-sővel nem boldogul.

Az $a)$ képlet egyben a domború kúp képlete is, a $b)$ képlet a domború kúp és egyenes oldalú kúpé között áll. A domború kúpnál a középatmérő egyenlő az alapátmérő 0.7 részével. A IV. módnál ily középatmérőről van szó.

Annak illusztrálására, hogy a különböző alakú I., II., III. és IV. képletek közel egyenlő eredményt adnak, vegyünk fel egy példát:

Legyen $d = 35$ cm., $l = 25$ méter, akkor:

$$V_I = 10 \times 35^2 = 1.225 m^3$$

$$V_{II} = 0.4 \times 35^2 \times 25 = 1.225 m^3$$

$$V_{III} = \frac{2.405}{2} 1.202 m^3$$

$$V_{IV} = 1.227 m^3$$

Egyébként, ami a megközelítő pontosságot illeti, elegendő az egy tizedesig való meghatározás, vagyis fennforgó esetben a köbtartalom $1.2 m^3$ -ben állapítható meg.

Az I. képlet gyakorlatban van. A többi — jóllehet mindenik egy-egy Columbus tojása — tudomásom szerint nem ismeretes.

Pontosság:

A képletek pontossága — mint többször említettem — megközelítő. Ezen megközelítő pontosság részben onnan van, hogy az alakszámok, melyek segítségével létrejöttek, szintén megközelítő pontosságúak, részben pedig onnan, hogy az egyszerűsítés céljából történt összevonásoknál a tizedeskiegészítések mellett a második tizedes elhagyatott.

A gyakorlati kivitelnél a pontosságot befolyásolja az említettekén kívül az, hogy a törzs mellmagassági átmérője és a hossza elég precizitással lett-e felvéve.

A mellmagassági átmérő pontosan megmérhető, a magasság az ily célra készült magasságmérők valamelyikével a kellő pontossággal szintén megállapítható.

Egyszerűségénél fogva a *Christen*-féle magasságmérőt ajánlani lehet.

Az esetben, ha a pontosság iránt nem nagy a követelményünk, vagy csupán tájékozás céljából kell a fatömeget meghatározni, a zsebben hordozható méterest használhatjuk, úgy az átmérő közvetlen, mint a magasság* közvetett mérésére.

A képletek gyakorlati jelentősége:

A képletek gyakorlati jelentősége abban van, hogy általuk az álló fák fatömegének különben körülményes megállapítása nagyon egyszerűvé válik. Igaz, hogy a pontosság, melyet így érünk el, megközelítő.

A képletek jelentőségét növeli még az is, hogy azok segítségével a vágható korban lévő álló fák szembecsléséhez a gyakorlat könnyen megszerezhető.

K. Bogdán Géza.

Mocsárciprus. (*Taxodium distichum.*) Ennek a ritka fának a magja későn válik csiraképevé, mintegy 30 éves korában. A kikelt magoncok jól fejlődnek, amint *Lauche* is említi német Dendrológiájában: mocsaras talajon, vagy víz mellett tenyészik jól s oda kell ültetni, mert a vizet jól tűri. A *Taxodium* gyökerei, kivált vizes talajon sajátságosan nőnek, ahol a vízszintesen terjedő gyökerek felett térdformájú, felfelé hajló gyökérsarjak is nőnek. *Mágocsy-Dietz* könyvében írja: „ezek az úgynevezett lélegző gyökerek (pneumatofora), melyek megfelelő nagyságú és szerkezetű nyílásokkal veszik fel a levegőt és parenchimaszövetek segítségével a gyökérzetnek a mocsaras talajba merült részeihez vezetik. Ezek a vizes talajon jól kifejlődött lélegzőgyökerek (Schimper). A *Taxodium* magját mélyfekvésű homokos talajon kell elvetni, levélfölddel beta-

* Lásd *Bund* Károly idézett munkájának XXIV. lap 3. pontját.

karni és tavasszal többször meglocsolni, amíg ki nem kel, de azután a csemetét is locsolni kell. Télre pedig a hideg ellen falevéllal jól betakarni, hogy meg ne fagyjon, mert a kis magoncok a hideg iránt érzékenyek.

A *Taxodium* nagyra nő, pl. a bajor királyi kertben, Schönbürg, Aschaffenburg mellett egy 100 éves példány 15 m. magas és 1 m. magasban 2 m. körméretű; ugyanily mérete van ott egy 100 éves *Liriodendronnak*; egy 50 éves *Gingko* 12 m. magas és 150 cm. körméretű. Prof. dr. Uphof írja Orlando-ban, Floridában „Der Amerikanische Sumpfwald“ cím alatt a Német Dendrologiai Társaság 1923-i évkönyvében: „A Missisipi folyam mellett több ezer négyzetkilométeren van mocsárerdő. Ebből már sokat kivágtak és felhasználtak, de sok van még most is. A washingtoni kormány erdészeti osztálya már intézkedett, hogy elegendőt fentartsanak ezen erdőkből.

A mély mocsarakban óriási *Taxodiumok* vannak s be van igazolva, hogy *Taxodium*-erdők már a jégkorszak előtt is voltak sokkal nagyobb területen, mint ma. A *Taxodium* átlagos életkora 5—700 év, de ösmernek néhányat, melyek 1100 évesek lehetnek. Ezek közt vannak 2.5—4 méter átméretűek s 45—50 méter magasak, de ezek kivételesek, míg átlagos átmérőjük 1—1.7 m. és magasságuk 35—40 m. A nagy öreg fák belseje rendszeren odvas. A térdformájú léggyökerek rendszeren ott fejlődnek, ahol víz borítja a talajt. A mocsaras talajon egy másik érdekes növény, a *Nyssa aquatica* (Marsh) is nagyra nő. A *Taxodiumot* a XVII-ik században vitte először Londonba *Tradescant* s 1710-ben vitték Németországba s 1820-ban ültették a Schwerin melletti Grünhaus Gartenba, víz mellé, melyek 15 m. magasak s 180—250 cm. körméretűek. Fája nagyon becses. (Dr. Fritz Wiese) Ugyanily példányról a „Mitteilungen der deutschen dendrologischen Gesellschaft“ évkönyvében gróf Visart emlékezett meg, aki azt írja, hogy „Belgiumban könnyen meghonosodott ez a festőien szép fa, mely Amerikában nagyra becsült fát termel, melyet sokféle célra tudnak használni“.

Belgiumban minden öregebb parkban látható. Áradványos helyeken és a Schelde folyó partjain vannak példányok 3 méter körzettel és nyárfához hasonló magassággal, e fa a vizek partjain és lapályokon tudja kifejteni jó tulajdonságait, ilyen helyeken mindenütt kellene ültetni. Felemlítem, hogy Münsterben a Schlossgartenben van egy *Taxodium*, mely 96 éves, 24 m. magas, 2.40 m. körmérettel, egy másik pedig 20 m. magas, 3 m. körmérettel. Továbbá Dülmenben a herceg Croy kastélyának parkjában van egy 60 éves, 25 m. magas *Taxodium*. Ezekből látjuk, hogy e becses fát külföldön már felkarolták. Nálunk

Magyarországon ezután kell kellően elterjeszteni és ültetni minden folyónak, de kivált a Dunának és Tiszának árterein. Bizonyára nagy előny lesz, ha az ártereken növény fűz-, nyár- és tölgyfán kívül még fenyőféle (*Taxodium*) is nő; és azoknak, akik ültetik, nemcsak gyönyörűséget nyújt, de idővel jelentékeny hasznot is.

Tiszaigaz, 1926.

Dr. Székely Péter, földbirtokos.

Erdősítési jutalmak kiosztása. A földművelésügyi miniszter az alföldi szikes és futóhomokos területeken, valamint az ártereken az 1922. és 1923. években önként teljesített erdősítésekért jutalmazásra a következő erdőbirtokosokat találta érdemeseknek:

1. Elsőrendű nagy jutalomra gróf Zselénszky Róbertet.
2. Másodrendű nagy jutalomra örgróf Pallavicini Alfonzot.
3. Harmadrendű nagy jutalomra gróf Károlyi Imrét.
4. Elsőrendű elismerő jutalomra Makó rendezett tanácsú

várost.

5. Másodrendű elismerő jutalomra Hevesy testvéreket akik elismerésül művészi értékű festményekben részesültek.

Elismerő oklevelet nyert:

1. K. Mándy Samu jószágigazgatósága és
2. Fülöp Józsiás Szász-Coburg és gothai herceg jószágfelügyelősége.

A miniszter továbbá elismerését fejezte ki sikeres fásításért a makói méhészeti egyesületnek, valamint az erdősítéseknél közreműködőknek és pedig:

Dr. Nikelszky Jenő makói polgármesternek, dr. Molnár Mihály makói városi tanácsnoknak, Balázsovieh Dezső urad. felügyelőnek, Pálffy Tibor urad. főintézőnek, Torbágyi Tibor, Faller András, Acél Károly, Hancz György urad. intézőknek, Pálffy Lajos urad. segédtisztnek, Varasányi-Vedres István urad. erdésznek, Kiss Ferenc nyug. miniszteri tanácsosnak, Ajtay Jenő m. kir. erdőtanácsosnak, Scherg Károly és dr. Luncz Géza m. kir. erdőmérnöknek.

Végül a miniszter a jutalomra érdemesített erdősítéseknek közreműködött nyolc alkalmazottat egyenkint 500.000 korona pénzjutalomban részesítette.

A m. kir. minisztériumnak 1926. évi 1300—M. E. számú rendelete a gömbölyű fa kivételének szabaddá tétele tárgyában. A m. kir. minisztériumnak a vámtarifáról szóló 1924:XXI. t.-c.-nek életbeléptetéséről és az ezzel kapcsolatos intézkedésekről 1924. évi december 12-én 8250—M. E. sz. a. kiadott rendelete 4. §-ában foglalt az a rendelkezés, mely szerint az 1924:XXI. t.-c.-hez mellékelt vámtarifa 195. sz. alá tartozó göm-

bölyű fa (épület- és szerfa, szálfá, rönkfa, bányafa, rúd) az európai erdőgazdaságban termelt fanemekből, telítve is, ideértve a cellulóze fát, csupán külön kiviteli engedély alapján vihető ki, ezennel hatályon kívül helyeztetik, miért is jelen rendelet életbeléptétől kezdve a szóbanforgó árúk külön engedély nélkül vihetők ki.

Jelen rendelet kihirdetése napján lép életbe. (1926. III. 29.)

Pályázati hirdetmény adjunktusi és tanársegédi állásokra.

A m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola a bányaműveléstani tanszéknél üresedésben levő A) csoportbeli VIII. fizetési osztály 3. fokozatába sorozott adjunktusi, továbbá a tüzelés- és anyagvizsgálati, az építéstani, az ásvány-földtani és a fizika-elektrotechnikai tanszékeknél üresedésben levő A) csoportbeli X. fizetési osztály 3. fokozatába sorozott tanársegédi állásokra pályázatot hirdet.

Az adjunktusi állás az 1925. évi 7000—M. E. számú kormányrendelethez csatolt 2. kimutatásban a VIII. fizetési osztály A) csoportjára, a tanársegédi állások pedig a X. fizetési osztály A) csoportjára megállapított fizetéssel és az állomáshelyre rendszeresített lakáspénzzel vannak egybekötve.

A kérvények a pályázati hirdetménynek a „Budapesti Közlöny”-ben *való harmadszori megjelenésétől számított 14 (tizennégy) napon belül pontos lakcímük feltüntetése* mellett a nagyméltóságú m. kir. pénzügyminisztériumhoz címezve a m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola rektorátusánál Sopronban, a már közszolgálatban állók a szabályszerű szolgálati úton, a közszolgálatban nem állók pedig az illetékes törvényhatóság főispánja (Budapesten főpolgármester) útján adhatják be.

Hibaigazítás. Sajnálattunkra e lapok márciusi füzetébe az alábbi értelemzavaró sajtóhibák csúsztak be:

1. A 102. lapon, felülről az 5. sorban, próbálom helyett *próbáltam* olvasandó.

2. A 104. lapon, alulról a 8. sorban, az ákác és cser közé a *vagy* szócska oda tartozik.

3. A 105. lapon, felülről a 8. sorban, semmiféle helyett *sokféle* olvasandó.

4. A 107. lapon, felülről a 14. sorban, talajt helyett *fafajt* szó a helyes.

5. A 108. lapon, felülről a 7. sorban, gyümölcs helyett *gyümölcsös* a helyes.

6. A 109. lapon, felülről a 19. sorban, takarmányanyagnak helyett *takaróanyag* a helyes.

Megsemmisítés. Közhírré teszem, hogy a Szigetszentmiklósi községi (Pest vm.) születésű Ender Illés részére 1923. évi július hó 7-én Tóvároson 33. szám alatt kiállított erdőgazdasági szakvizsgálatbizonyítványa megsemmisítettén, ahelyett nevezett részére 1926. évi 81. sz. alatt az eredetivel egyenlő értékű hiteles másodlat adatott ki.

Esztergom, 1926. évi március hó 20-án.

A szakiskola igazgatója:

Balás Emil, m. kir. főerdőmérnök.

A vallás- és közokt. miniszter óvintézkedése az erdőégések megakadályozása iránt. A vallás- és közokt. miniszter 20.802—1926. VI. sz. alatt a legnyomatékosabban figyelmébe ajánlta alantas hatóságainak és intézeteinek, a hazai tanárságnak és tanítósnak, hogy az erdők fenntartásához és megóvásához fűződő fontos közérdekre való tekintettel a kiránduló ifjúságra a legszigorúbban ügyeljen, hogy az erdőben vagy közelükben tüzet ne rakjanak, ellenkezőképen ahol elhagyott tűzre akadnak, azt is mindenesetre oltsák el.

Felhívta az intézetek vezetéségeit, hogy a felügyeletük alá tartozó iskolák, intézetek tanárait, tanítóit utasítsák arra is, hogy az ifjúság előtt a fák és erdők közegészségi és közgazdasági fontosságát ismertessék és az ifjúságot buzdítsák arra, hogy az erdők faállományának károsításától ne csak maga tartózkodjék, hanem ismerje hazafias kötelességének azt a lehetőségig mások pusztításától is megoltalmazni.

— Örömmel látjuk az erdőfenntartási érdekek ilyen jóindulatú megvédelmezését célzó rendelet kiadását.

Az első erdőmérnöki bál Kaposváron. Baranya, Somogy, Tolna és Zala vármegyék erdőmérnökeinek f. évi február hó 6-án Kaposváron a Nemzeti Kaszinóban megtartott bálja nagy erkölcsi és anyagi sikerrel folyt le. A bált a m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola ifjúságát segítő akció javára rendezték.

Felülfizetések: Báró Inkey József (2 millió K). Debreceni m. kir. erdőigazgatóság tisztikara (800.000 K). Csery Géza erdőmérnök gyűjtése (595.000 K). Festetics Sándor gróf, Inkey Pál báró, Hunyady József gróf, Krivanek Ferenc, Kolozsváry Andor, Wimpfen G. gróf erdőgazdasága (500.000 K). Rimler Pál (300.000 K). Nagypál István, Richter György, Schaab Bálint

(250.000 K). Fuhrmann Antal, özv. Jeszenszky Ferencné, Hohenlohe herceg Somogyszob, Hohoss János, Kendeffy Lajos, Mihálovics Sándor, Pánczél Ottó, Uradalmi Erdőhivatal Nagykánizsa (200.000 K). Dokupil Adolf, Korpátsy Sándor, Szarkásy László (150.000 K). Almássy István, Bárna Andor, Bálványossy László, Becker Róbert, Bencze Pál, Blasek Aladár, Bertalan László, Bogsch Árpád, Chalupeszy Ferenc, Egry Károly, Fás Gyula, Erdős János, Festetich Kálmán gróf, Fischer Ferenc dr., Fontányi János, Fröhlich Gyula, Gumbir József, Grillusz Arthur, Holtz János, Horváth Károly, Hrobács József, Ihrig Vilmos, ifj. Kammerer Ferenc, Kelemen Jenő, Kiss Lajos, Klausberger Károly, Kodolányi Gyula, Konyecsnyi Gyula, Körösi János, Kutassy Béla, Lászlóffy Ernő, Lehrmann Béla, Létay Gyula, Magyar János, Matolesy Endre, Mayer Zoltán, Máté Dezső, Mesterházy Jenő, Monspart István, Montenuovo herceg számtartósága, Németholy, Moozs Ferenc, Mérey Andor, Nagy Mihály, Pethő Andor, Pinthoffer Ernő, Pfeifer Gyula, Pöschl Ferenc, Porga Andor, Raskó Henrik, Ruszek Ferenc, Schmidt Ferenc, Schmidt László, Schmilliár Károly, Schvanczer Gusztáv, Seh Jenő, Simon Zsigmond, Somogyi Zoltán, Széchenyi Frigyes gróf uradalma, Somogytárnóca, Széchenyi Emil gróf, Szecskai Dezső, Szőke Győző, Szpiska Mihály, Szporny Gyula, Tomka Kálmán, Tripammer Károly, Ulreich Gyula, Vendel János, Vető Gyula, Vigh József, Zsombory Ignác (100.000 K). Dr. Boda Béla orvos (80.000 K). Lütönszky Ernő (70.000 K). Beivell N., Kristoffek Béla, Nagy Dániel, dr. Vének György (60.000 K). Ajtay Viktor, Bálint Ferenc, Beyer Jenő, Biró Jenő, Boros György, Chabada Géza, Csik Gyula, Csatay Gyula, Konezvald Ferenc, Kósa Gyula, Meyer Gyula, Szeles István, Virág Ferenc (50.000 K). Andaházy Géza, Barrois Andor, Horváth Károly plébános, Igmándy Aladár dr., Illés Imre, Jakap László, Jankovich Iván gróf, Kubica István, Márkus János, Papp Zoltán, de Pottère Gerard, Rubidó-Zichy Iván báró uradalma, Vöresök-pusztá, Széchenyi Domokos gróf, Véssei Mihály (40.000 K). Balthazár N. (20.000 K), valamint többen névtelenül 10.000 és 5000 K.

A tiszta jövedelemből 1,000.000 korona jutott az árvízkárosultak részére, 778.000 korona az Orsz. diáknyomorenhyitő akció javára és végül a m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskola ifjúságát segítő akció javára 8,000.000 koronát küldtünk el.

Bálunk Somogy vármegyében körülbelül az első volt az elit bálók között, amit azt hiszem, minden kartárs örömmel vesz tudomásul.

Pöschl Ferenc.